

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

Articulus III. De Missione & custodia Angelorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

Cal. Hier. Ubi S. hic Pater innuit, quod hanc doctrinam à suo & Gentium Magistro D. Paulo didicerit.

Ratio congruentiæ est: distinctio Hierarchiæ desumitur ex diverso modo à DEO, seu summo Principe ductum & illuminationem recipiendi: sed hic est triplex. Nam primus & perfectissimus modus illuminationis est, à DEO immediatè illuminari, & simul interiores illuminare. Secundus, illuminari mediatè, & rursus alios illuminare. Tertius & infimus, mediatè illuminari, nec alios Angelos inferiores illuminare. Primus modus primam, secundus secundam, postremus postremam Hierarchiam constituit.

4. Præterea, tres sunt modi Divinam gubernationem recipiendi, DEOque ministrandi; primus est, summo Principi assistere, qui competit Angelis supremæ Hierarchiæ, secundus, generales dispositiones Divinæ Providentiæ exequendas ordinare & intrinsece, quod ad secundam Hierarchiam pertinet; tertius, particularia ministeria exequi, quod est munus postremæ Hierarchiæ.

§. II.

Ordines & Chori Angelorum.

5. Quilibet Hierarchia constat ex triplici Choro seu ordine, quorum novenarius & appellatio ex variis S. Script. locis, S. Dionysii,

aliorumque SS. PP. doctrina desumitur. Et primæ quidem Hierarchiæ ordines appellationem sortiuntur ex speciali habitudine & unionem ad DEUM, sive per voluntatem, sive per intellectum. Unde primus est Seraphinorum, qui sic vocantur propter excellentissimam unionem per amorem & charitatem. Secundus Cherubinorum, qui nomen accipiunt à plenitudine scientiæ. Tertium ordinem constituit Throni, sic dicti ab intima DEI immanentiæ sive, quod in ipsis immediatè DEI illuminationes quiescant, & terminentur.

Reliqui Ordines nomen accipiunt ex habitudine & respectu ad creaturas in adimplendis Summi Principis DEI optimi Max. voluntatibus. Et in secunda Hierarchia continentur Dominationes, quorum est, agenda aliis intrinsece, ordinare, ac distribuere. Virtutes, qui generalia & mirabilia opera Divinæ Providentiæ mundi gubernationem, & regimen Ecclesiæ spectantia exequuntur. Potestates, qui ordinem Divinæ Providentiæ illatum servant, impedimenta remouent, hostes coercent.

Tertia Hierarchia, quæ particulari executioni Divinæ Providentiæ præsidet, dividitur in Principatus, qui curam gerunt integrorum regnorum & Provinciarum. Archangeli, qui publicas personas, Reges, Pontifices custodiunt. Angelos, qui ad singulorum hominum curam sunt deputati.

ARTICULUS III.

De missione & custodia Angelorum.

SUMMARIUM.

1. Fides docet Angelos mitti.
2. Superiores Angeli non mittuntur.
3. Præsertim in primis 4. Choris Angelorum.
4. Si missio fiat in finem ordinarium.
5. Testimonia S. Script. objecta exponuntur.
6. Singuli homines habent suum Angelum Custodem.
7. Custodia incipit à nativitate.
8. Post hanc vitam cessat custodia.
9. Christus non habuit Angelum Custodem.
10. Quis effectus Angelicæ custodiæ?
11. An quilibet hominum habeat dæmonem insidiantem?

§. I.

Quorum ordinum Angeli mittantur?

1. Angelos in ministerium mitteri, est fide Divinæ certum. Constat ex illo Exod. 23. *Ecce ego mittam Angelum meum, &c.* & Luc. 1. *missus est Gabriel Angelus, &c.* Ratio S. D. q. 112. a. 1. est, ille mitti dicitur, qui aliquo modo ab aliquo procedit, ut incipiat esse, ubi prius non erat, vel ubi prius erat per alium modum. Sed Angeli hoc modo procedunt à DEO, cum enim præsideant corporali creaturæ, ut ait, præced. ostensum, ex imperio & ordina-

tione Divina transferuntur ab uno termino loco in alium, cum nova præsentia, & effectus in illo.

Controversia est, an omnium ordinum Angeli mittantur in Ministerium?

CONCLUSIO. Superiores Angeli (præsertim primi quatuor Chori Angelorum) nunquam ad exterius ministerium mittuntur. Ita S. D. hic a. 2. & 4. D. Dionysius c. 8. Cal. Hier. & D. Greg. Hom. 34. in Evangelia dicitur: Superiora agmina usum exterioris ministerii nunquam habent.

Et probatur ratione S. D. Ordo Divinæ Providentiæ est, ut inferiora ordinatè admittantur per superiora, ubi specialis ratio non habet exceptionem; sed in ministeriis Angelorum nulla est specialis ratio, cur DEUS debeat prætermittere hunc ordinem, & per supremos Angelos gubernare hæc inferiora, non mediatis inferioribus Angelis: ergo DEUS non gubernat hæc inferiora per supremos Angelos non missis inferioribus: præcipue cum mysterium Incarnationis, quod est opus summi ministerii, per Archangelum fuerit executioni mandatum, ut notat ex D. Greg. Doct. Angel. hic cit. a. 1. in c. Minor probatur. Ratio, cur DEUS aliquando prætermittat ordinem naturæ, est ma-

manifestatio gratiæ, vel fidei confirmatio; sed in ministeriis Angelorum neutra ratio habet locum; non prima, quia hæc pertinent ad ordinem gratiæ; non secunda; quia cum prætermissio hujus ordinis nobis non possit innotescere, nihil conducet ad fidei confirmationem.

Dixi, præterea *primi quatuor Chori Angelorum*: illi enim Angeli non mittuntur in exterius ministerium, quorum officium nomine significatum non pertinet ad executionem in gubernatione mundi, & procuranda hominum salute: sed quatuor primis Angelorum Choris nullum tale officium incumbit; siquidem primi tres Chori sunt tantum assistentes, eorumque nomina significant ardorem charitatis, plenitudinem scientiæ, quietem & immanentiam Divini luminis, quibus nullum denotatur exterius ministerium. Nomine vero Dominationis significatur imperium & intimatio agendorum, non ipsam ministerium.

Ubi tamen observa, dicta procedere de Angelorum missione in finem ordinarium, qui est gubernatio Regum, regnorum, provinciarum, & salus hominum. quo non obstante propter suam aliquam extraordinarium, veluti ad inferendum Christo D. tanquam supremo capiti, vel ad B.V. in cælum deducendam, etiam primæ Hierarchiæ & ordinis Angeli mitti poterunt, uti aliquando insinuare videntur SS. PP. Imò videtur esse conformis ad sensum S. Ecclesiæ, quod S. Michael, qui est primas & Princeps totius cælestis exercitus, sit etiam Princeps & Custos S. Ecclesiæ, & olim Synagogæ: isque ipse, qui DEI Legatus, & quasi vice-Deus Moysi in flamma rubi apparuit, & legem dedit in monte Sinai; postea etiam à Josue conspectus, dixit, se esse *Principem exercitus Domini*. Est enim hæc visio nobilissima, agere vices & Legatum ipsius Dei, & esse Præsidem totius Hierarchiæ Ecclesiasticæ; neque convenientius alteri Angelo tribuitur præfectura Hierarchiæ Ecclesiasticæ in terris, quam cui competit principatus Hierarchiæ Angelicæ in cælis. Et ita communiter sentiunt Interpretes S. Script.

Obijcies tamen diversa S. Script. testimonia primo. Cherubim fuit missus ad custodiam Paradisi. Secundo Michael Dan. 10. fuit missus in adiutorium, & tamen est *unus de Principibus primis*, eumque Ecclesia venerat ut *primatem cælestis exercitus*. Tertio. Seraphim II. 6. fuit missus ad munitanda labia Prophete. Quarto. Raphael Angelus Tob. 12. dixit se esse *unum e septem assistentibus ante Dominum*: assistentia autem convenit primis spiritibus. Quinto. Apostolus Heb. 1. generatim de omnibus Angelis affirmat, quod sint *Administratores Spiritus missi in ministerium*.

Respondeo ad 1. & 3. Angelos quandoque appellari nomine suorum principalium, quorum vice funguntur, ideo quamvis uterque Angelus, tum qui Paradiso custodiendo præfectus est, tum qui labia Isaiæ purgavit, sit ex infimo ordine Angelorum, quia tamen ille Cherubini, iste Seraphini virtute & autoritate id fecit, propterea suorum principalium nomen participat. Ita S. D. hic a. 2. ad 2. ad mentem D. Greg. Hom. 34. in

Evangel. dicentis: *Hi Spiritus, qui mittuntur, eorum vocabulum percipiunt, quorum officium gerunt.*

Ad 2. Respondet Gonet, Angelum Michaëlem, de quo Daniel, esse ex ordine Archangelorum, Ecclesiæ Catholicæ, olim Synagogæ præsidem. Nam teste D. Hieron. in loc. cit. *Principes primos Archangelos intelligimus*. Sed conformius ad præcedentia, ubi diximus, Principibus curam regnorum & provinciarum demandari, Labar exilimat, esse ex ordine Principatum, uti & Angelus Perisæ Dan. 10. Nec obstat hoc ipso nomine etiam summum Angelum Luciferi antagonistam appellari Apoc. 12. id quippe fit propter similes utriusque operationes, dum primus Angelus Divinum honorem contra demones in cælo, Archangelus verò Ecclesiæ Catholicæ Custos eundem contra hæreticos propugnat in terris; idèque sub uno nomine, *Qui ut DEUS?* ab Ecclesiâ coluntur, prout exponunt Gonet & Labar citati. Verisimilior tamen videtur responsio, quam primum actuli num. 4.

Ad 4. Respondeo, Assistentiam illò locò accipi provisione beatifica, & septenario numero universitatem figurari, juxta D. Greg. Hom. 33.

Ad 5. dico. *Omnes esse administratores Spiritus, & mitti in ministerium*, missione vel visibili, vel invisibili (quæ fit per illuminationem) immediatâ vel mediatâ, concedo, semper immediatâ & visibili, nego.

§. II.

Varia quæstia de Angelorum Custodia resolvuntur.

Certum de fide est: ex 18. Cap. Matth. aliis 6. que frequentibus Scripturæ locis, SS. Angelos esse ad hominum custodiam deputatos. Circa quam tamen custodiam varia oriuntur dubia, &

Quæres primò. An singulis hominibus etiam reprobis & infidelibus singuli Angeli sint in custodiam deputati?

Respondeo affirmativè cum S. D. hic a. 4. & comm. Theolog.

Deducitur ex variis Script. locis à SS. PP. & Interpretibus, inter quos D. Chrylостomus Hom. 14. in Epist. ad Heb. *Vnicuique nostrum Angelus assidet*. Et D. Bernard. 5. de consid. c. 4. *Potest Angelos dici, qui singuli singulis hominibus dari creduntur*.

Ratio est: quod viatoribus per viam non tutam ambulantiibus dantur Custodes: sed quilibet homo, quantumvis infidelis & reprobus, est viator, & ambulat per viam tentationibus & insidiis plenam: ergo quilibet accipit Angelum Custodem.

Confirmatur. Custodia Angelica est effectus voluntatis antecedentis, quâ DEUS vult omnes homines salvos fieri; ergo sicut virtute illius voluntatis omni homini dantur media sufficientia ad salutem, ita etiam cuilibet hominum datur suus Angelus Custos.

Quæres secundò. Quandonam incipiat hæc Angelorum custodia?

P p 3

Respon-

Respondet D. Hieron. in c. 18. Matth. *ab ortu natiuitatis unaquaque anima habet in custodiam sui Angelum deputatum.* Nam ab ortu natiuitatis incipit esse viator variis periculis obnoxius, & capax mediorum conducentium ad salutem. Quamdiu verò later infans intra uterum maternum, cum per *quandam colligationem* censeatur quid unum cum matre, sicut fructus pendens in arbore, est aliquid arboris, inquit S. D. a. 5. ad 3. videtur ad eius custodiam sufficere Angelus Custos ipsius matris. Potrò, quia status vite permanet usque ad instans mortis, circa quod potissimum est salutis discrimen, ideo nunquam homo totaliter à suo Custode Angelo usque ad illud instans quoad effectum custodiæ deseritur, ut tradit S. D. q. 113. a. 6.

8. Quæres tertio. An in termino vite anima separata habeat Angelum Custodem?

Respondeo, negativè: tunc enim cessat ratio vite, & finis custodiæ, qui est promotio hominis ad suam salutem, & periculorum remotio: unde tunc solum habebit anima in regno Angelorum conregnantem, in inferno demonem punientem.

9. Quæres quarto. An Christus habuerit Angelum Custodem? Respondeo negativè. Primò. Quia ipse est caput Angelorum. Secundò. Quia ipsius humanitas regebatur per ipsam divinitatem Verbi hypostatice uniti. Tertio. Quia jam erat comprehensor.

10. Quæres quinto. Quidnam circa clientem operetur Angelorum custodia? Respondeo, operari internè & externè, procurando bona, avertendo mala tum corporis tum animæ. Internè

operatur mediante immutatione phantasmatum excitando species piorum objectorum: vel mali demone excitata phantasmata dissipando. Externè operatur, avertendo tentationes, pericula & impedimenta salutis, demonis accessum prohibendo, &c.

Quæres sexto. An etiam hominibus à Luciferò deputetur proprius demon tentator, sicut DEO singulis deputatur Angelus tutelaris?

Respondeo. Certum videti, à Luciferò minime & determinari demones ad tentandos homines: ira enim aperte colligitur tam è S. Scriptis, quàm historia Ecclesiastica, & post Mag. Senz. tract. Doctor Angelicus hic q. 114. a. 1. in c. his verbis: *Dæmones propter superbiam Divina potestate similitudinem usurpant, deputando sibi ministeria determinatos ad hominum impugnationem: sicut & Angeli DEO ministrant in determinatis officiis ad hominum salutem.* Quòd autem singulis hominibus singuli demones ad tentandum, vel nocendum sint deputati, prout Gentiles excussabant, cuiuslibet æquè malum, ac bonum genus designantes, non videtur admittendum; nec enim congruit infinitæ DEI bonitati tantam demoni potestatem permittere ad nocendum, quàm ipse utitur ad hominem juvandam & promovendam in salutem æternam, cum neque Jobum se speciali DEI permissione infestare diabolus poterit. Assignatio quoque singulorum Angelorum Custodum pro singulis hominibus, est specialis effectus Divinæ Providentiæ indicatus in Scripturis, quem ad demonis potestatem evadendi nullum est fundamentum.

Regi & Reginae Angelorum, SS. Angelis præsertim Tutelaribus, Angelicoque Doctore sit honor & gloria.

